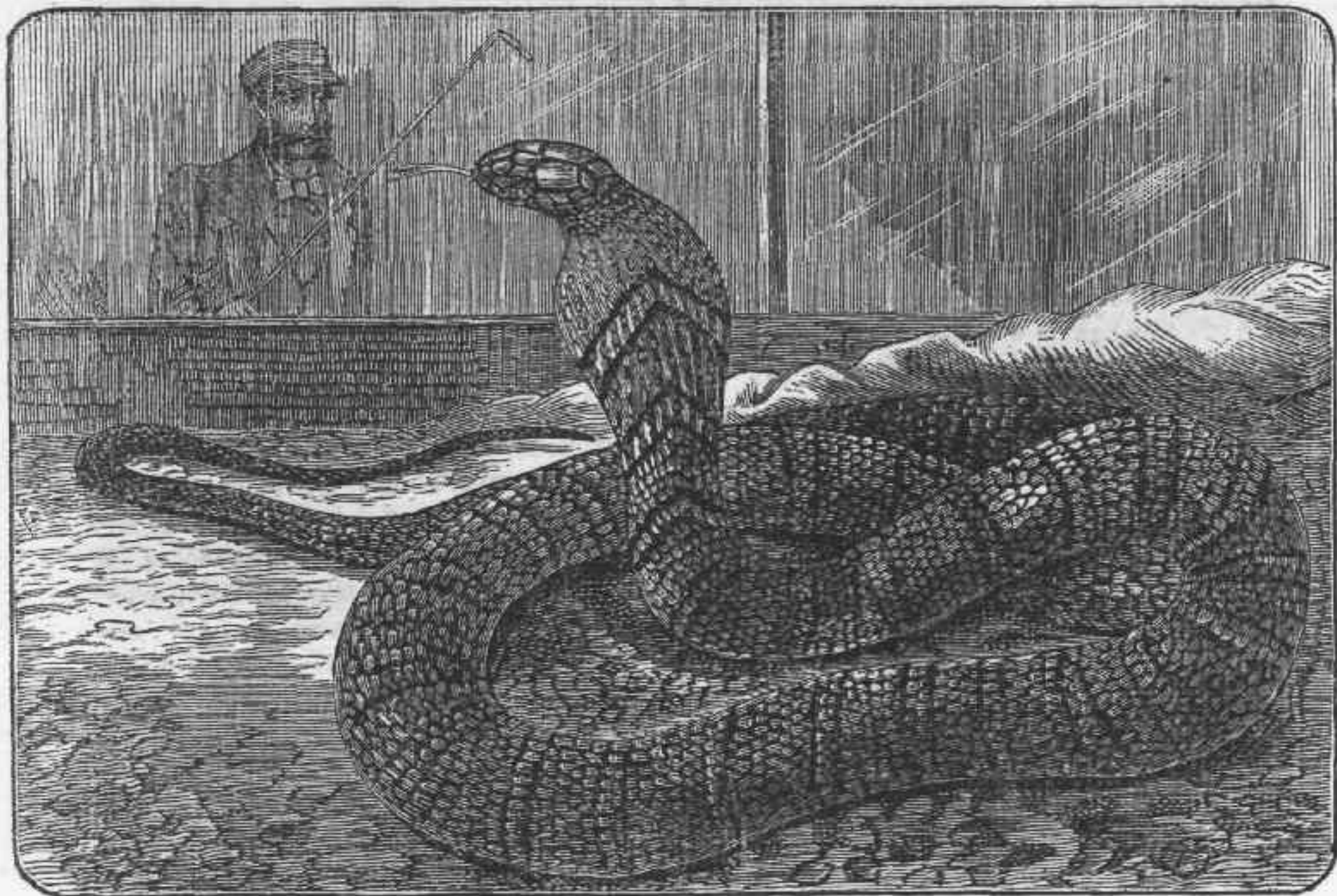

ΟΦΙΣ Ο ΟΦΙΟΦΑΓΟΣ.

Τὸ φοβερόν τοῦτο ἑρπετὸν, ζῇ κυρίως ἀπὸ ὄφεις, οὓς συλλαμβάνει μετὰ μεγίστης δεξιότητος· εἶναι δὲ ἰσθόλον καὶ τὸ δῆγμά του ἐν ἀκαρεὶ σχεδὸν ἐπιφέρει θάνατον. Εὕρεσκειται εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, κυρίως εἰς ἔλην τὴν Ἰνδικὴν χερσονήσον, εἰς τὰς νήσους Ἀνδαμάν, εἰς Ἰάβαν, εἰς Σουμάτραν, εἰς Βόρνεον καὶ εἰς τὰς Φιλιππίνας. Οἱ κ. κ. Δουμερίλ καὶ Βιβρίν ἀπήντησαν αὐτὸ καὶ εἰς Νέαν Γουϊνέαν καὶ εἰς Κοχινγίνην, ὁ δὲ κ. Καντόρ εἰς Πενάγγ.

Πρῶτος περιέγραψε τὸν ὄφιν ὁ Σλέγκελ, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ Λεσσὼν, ὁ Ἑλλιοτ καὶ ἄλλοι.

Τὸ ἑρπετὸν ζῇ ἐπὶ δένδρων ὑψηλῶν ἀνά

μέσον τῶν κλάδων· ἔχει δὲ συνήθως μῆκος δέκα μέχρι δεκατεσσάρων ποδῶν. Τὸ χρῶμά του εἶναι μέλαν ἢ ἐλαιόχρουν.

Οἱ αὐτόχθονες τῆς Ἰνδικῆς φοβοῦνται πολὺ τὸν ὄφιν τοῦτον, καὶ δικαίως, διότι, ὡς εἶπομεν, τὸ δῆγμά του ἐν ἀκαρεὶ σχεδὸν ἐπιφέρει θάνατον. Α.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Καλλιέργεια τοῦ τεύου ἐν τῇ Ἰνδικῇ.— Ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἥ μᾶλλον τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἐδημοσίευσεν ἀρτίως ἐκ-